

Stadsfastighetsförvaltningen

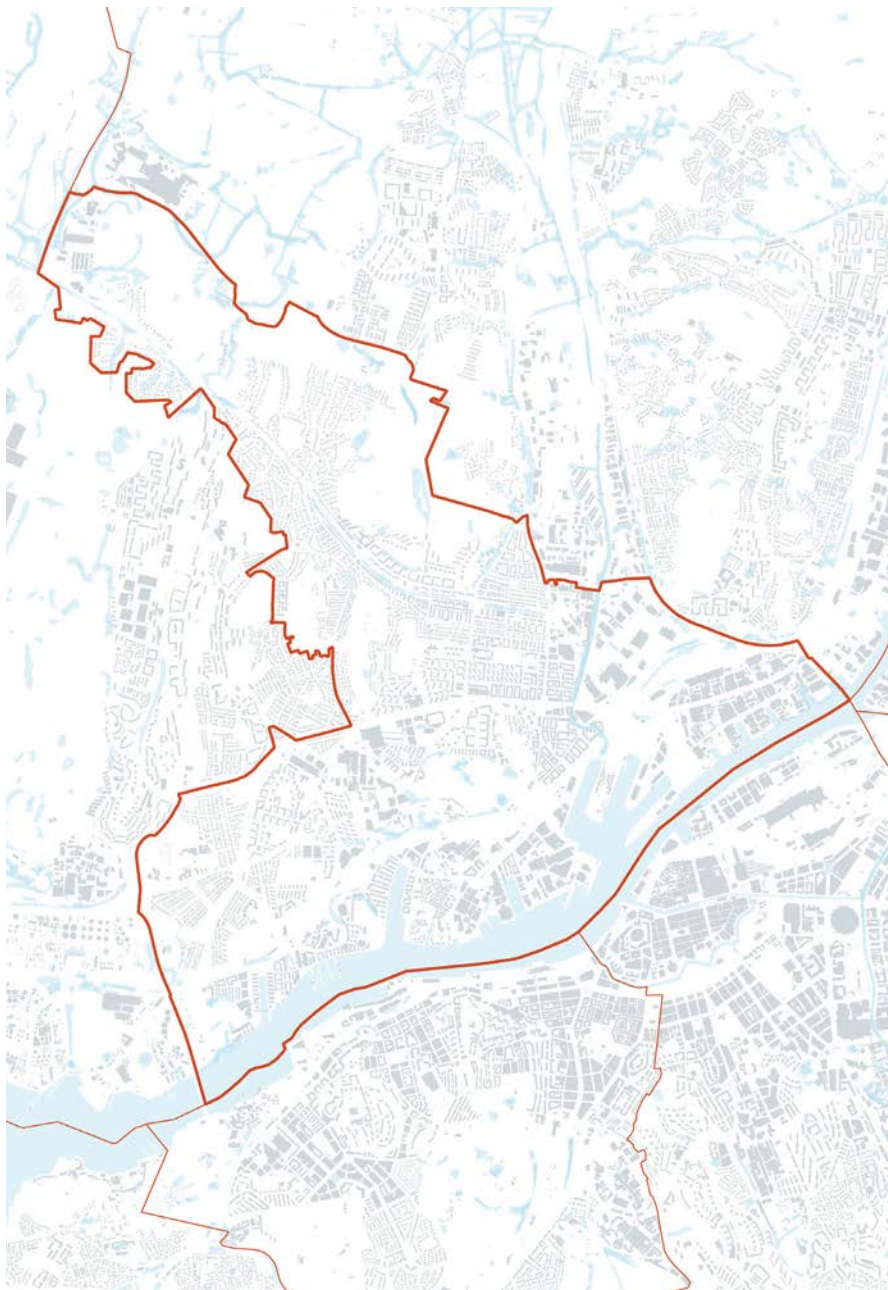
Lillhagsparken 13, receptionen
Box 5163
402 26 Göteborg

Titel: Lundby - bevaranderapport

Författare: Linnea Darin och Frida Lindqvist, Stadsfastighetsförvaltningen, Göteborgs Stad

Grafisk form och layout: Linnea Darin och Frida Lindqvist

Omslag: Linnea Darin

FÖRORD

Denna rapport är framtagen av två arkitektstudenter som i juni 2024 tog sin kandidatexamen vid Chalmers tekniska högskola. Under hösten samma år har de genomfört en praktik på stadsfastighetsförvaltningen på Göteborgs stad vilket resulterade i denna rapport.

De har fotograferat och sammanställt tidigare information om kommunägda kulturhistoriskt värdefulla byggnader i Göteborg med den geografiska avgränsningen Lundby förvaltningsområde.

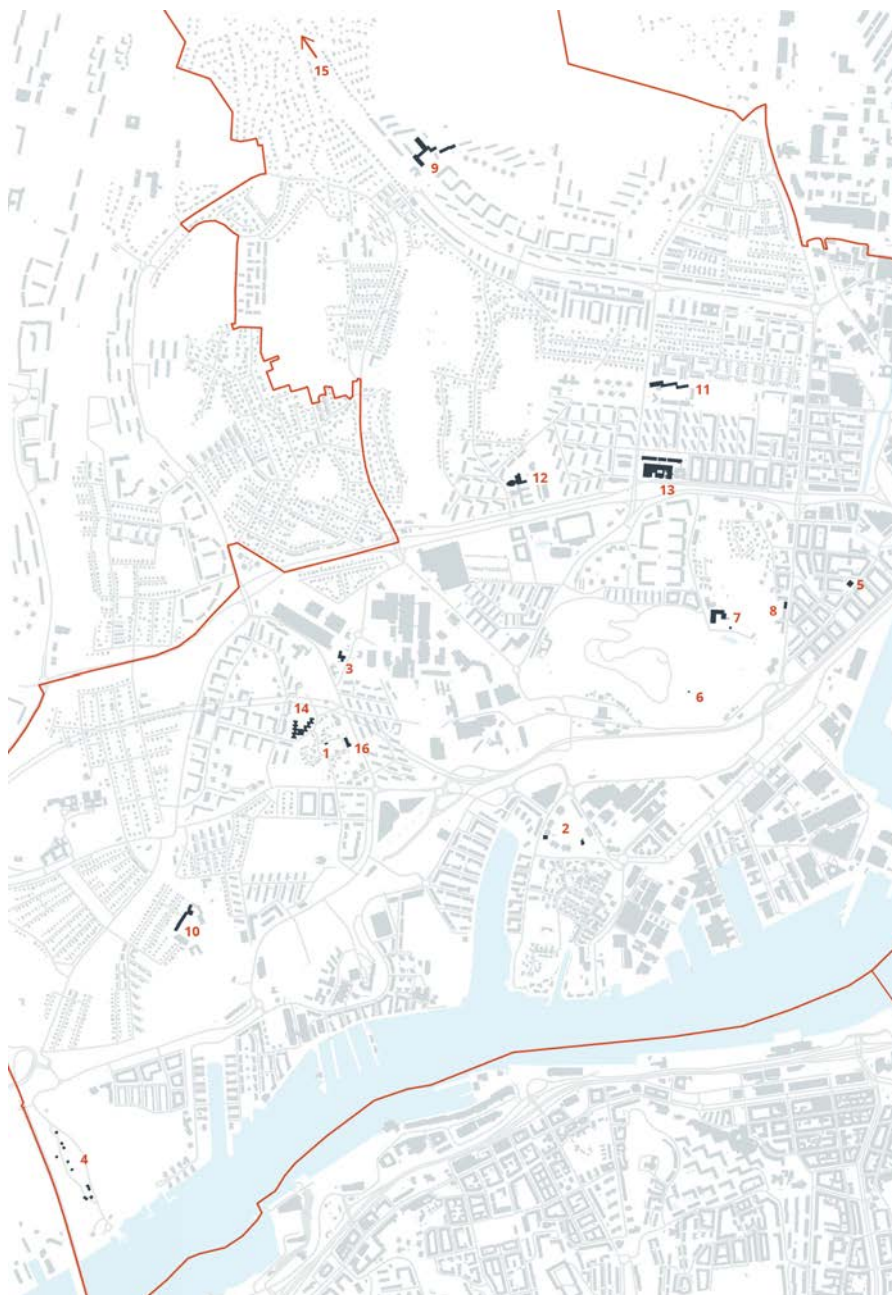
Förhoppningen är att denna rapport ska inspirera och lägga grunden för ett fortsatt arbete med att sammanställa och sprida kunskap om kulturhistoriskt värdefulla byggnader och miljöer inom hela staden. Syftet är att rapporten ska användas och vara tillgänglig både internt och för allmänheten.

Vi som har skrivit rapporten vill rikta ett stort tack till våra handledare Maria Alm, Charlotta Rydstern och Kerstin Sandholt på stadsfastighetsförvaltningen för stöd, diskussioner och vägledning under arbetets gång.

Vi vill också tacka Lundby hembygdsförening för givande samtal, källmaterial och äldre fotografier till denna rapport!

Trevlig läsning!

Bild: Rapportens geografiska avgränsning enligt förvaltningsområde Lundby, Göteborgs stad.

INNEHÅLL

Om kulturmiljöer och bevarandeprogram s. 5-8

OBJEKT

1 Åbohusgatan	s. 9-10
2 Herrgårdsskolan	s. 11-14
3 Prästvågen 6	s. 15-17
4 Herkulesgatan 9	s. 18-20
5 Fårjånäs	s. 21-25
6 Keillers park och Rambergets vatten	s. 26-29
7 Rambergsskolan	s. 30-33
8 Myntgatan 18	s. 34-35
9 Tolereddsskolan	s. 36-39
10 Bråckesskolan	s. 40-42
11 Bjurslåtsskolan	s. 43-44
12 Lundbyskolan	s. 45-48
13 Wieselgrensplatsen	s. 49-52
14 Kyrkbyhemmet	s. 53-54
15 Stenvågen 2	s. 55-56
16 Åbogårdsgatan 6-8	s. 57-58
Källförteckning	s. 59

OM KULTURMILJÖER OCH BEVARANDEPROGRAM

OM STADSFASTIGHETSFÖRVALTNINGEN

Stadsfastighetsförvaltningen är en förvaltning som har ansvar för Göteborgs stads verksamhetslokaler med tillhörande utemiljöer. Dessa kan exempelvis vara skolor, förskolor, boenden med särskild service och kontor. I ansvaret ingår bland annat att förvalta, bygga, anpassa, utveckla och hyra in eller ut dessa olika lokaler. Förvaltningen har ungefär 3600 byggnader varav ungefär 700 har ett bevarandeskydd. Detta bestånd kan både öka och minska.

OM KULTURARV, KULTURMILJÖER OCH DESS LAGAR

Kulturarv och kulturmiljöer handlar om det som människan har varit med och skapat och påverkat genom tiderna och hur vi uppfattar och tolkar det idag. Det kan vara konstverk, traditioner, språk och berättelser. När det gäller kulturmiljöer kan det vara städer, byar, byggnader eller landskap. Kulturarvet och dessa miljöer är viktigt att bevara, eftersom det hjälper oss att förstå vår identitet och historia, hur vi har levt och utvecklats genom tiderna. Det handlar också om hur vi vill föra vidare detta till kommande generationer.

Kulturmiljölagen (KML)

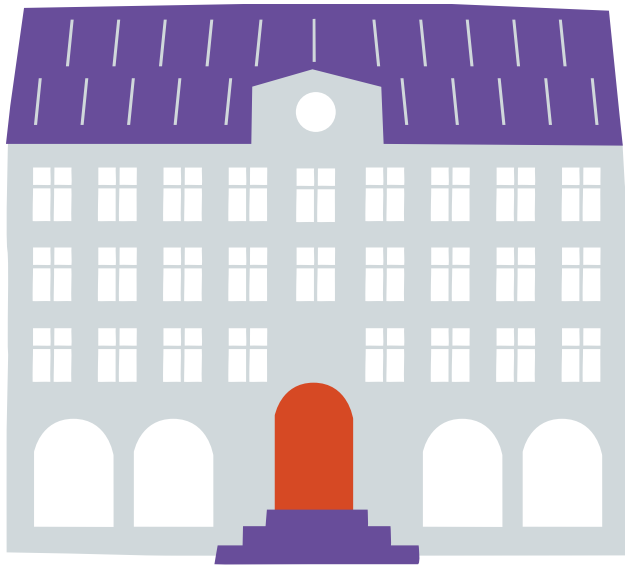
Lag som skyddar och reglerar vårt kulturarv. Lagen innehåller bland annat bestämmelser för skydd av värdefulla byggnader liksom fornlämningar, fornfynd, kyrkliga kulturminnen och vissa kulturföremål.

Plan- och bygglagen (PBL)

Lag som reglerar planläggning av mark och vatten samt om byggande. Lagens syfte är att främja en samhällsutveckling med jämlika och goda sociala levnadsförhållanden samt en god och långsiktigt hållbar livsmiljö för människor i dagens samhälle och kommande generationer. Även kulturhistoriskt värdefulla miljöer regleras i PBL. Lagen säger att dessa miljöer eller byggnader inte får förvanskas och att de ska hanteras varsamt så att deras karaktär behålls. Förvanskningsförbudet gäller vid alla ändringar, såväl exteriör som interiör, oberoende av om en åtgärd är bygglovs- eller anmälningsskyldig eller inte. Underhåll ska anpassas till omgivningens karaktär och byggnadsverkets värde från historisk, kulturhistorisk, miljömässig och konstnärlig synpunkt.

VAD GÖR EN MILJÖ ELLER BYGGNAD KULTURHISTORISKT VÄRDEFULL?

Att en miljö eller byggnad anses kulturhistoriskt värdefull kan grunda sig i en eller ofta flera anledningar. Ibland kan det vara svårt att till en början förstå varför en viss miljö eller byggnad anses värdefull. Miljön eller byggnaden kanske upplevs anonym eller alldaglig men det är viktigt att komma ihåg att ett värde inte alltid behöver vara kopplat till det exteriöra. Det kan också ha att göra med hur vi har levt och utvecklats kring en plats eller byggnad och att det därför kan hjälpa oss att förstå vår identitet och historia.

Exempel på vad som gör en miljö eller byggnad kulturhistoriskt värdefull:

- Att det finns ett verkligt allmänt intresse
- Att det finns en monumental karaktär
- Att det finns ett stort historiskt värde
- Den representerar en specifik tidsepok
- Att den ingår i ett sammanhang, exempelvis en sammanhängande gatufasad eller ett kvarter (även om byggnaden inte behöver vara värdefull i sig självt)
- Den belyser tidigare samhällsförhållanden eller något som präglat en viss tid
 - Byggnadskategori eller konstruktion som blivit sällsynt/ inte byggs längre
 - Tidigare bostadsförhållanden (sociala, ekonomiska)
 - Tidigare ideal (byggnads eller arkitektoniska), värderingar och tankemönster (till exempel institutionsbyggnader som präglat sin tids människosyn)
 - Representerar lokalsamhällets viktiga funktioner som till exempel skola, butik eller badhus
- Den tydliggör samhällsutvecklingen
 - Folkrörelse
 - Varit förebild eller varit uppmärksam i sin samtid (till exempel vunnit priser)
 - Präglats av en stark arkitektonisk idé
- Att den är en källa till äldre material eller teknik
- Värdefull ur konstnärlig synpunkt och/eller hög ambitionsnivå på arkitektonisk gestaltning

OM BEVARANDESKYDD

Ett bevarandeskydd är ett skydd mot rivning eller olika förändringar av en byggnad som anses ha ett kulturhistoriskt värde. Det finns olika typer av skydd och dessa kan finnas både på statlig och kommunal nivå och regleras av lagar eller kommunala program och inventeringar.

Nedan listas de skydd som byggnader i Göteborgs stad omfattas av:

Riksintresse

Riksintressen är områden eller resurser som anses ha ett högt nationellt värde, till exempel natur, kultur och infrastruktur. Inom kulturmiljö handlar det om områden som berättar om och är värdefulla för vår historia vilket exempelvis kan vara gamla bostadsområden, stadskärnor eller odlingsmarker. Det finns ungefär 1470 sådana här miljöer i Sverige, varav 18 i Göteborgs kommun. Riksintressen regleras av Miljöbalken och PBL.

Byggnadsminne

Byggnader som har ett synnerligen högt kulturhistoriskt värde kan få skyddet byggnadsminne, det är den högsta typen av skydd för en enskild byggnad som finns i Sverige. Byggnadsminnen omfattas av KML.

Ingår i detaljplan

Särskilt värdefulla bebyggelsemiljöer eller byggnader, kan ges ett förstärkt skydd genom särskilda bestämmelser i detaljplan eller områdesbestämmelser. I detaljplanen anges då olika klassificeringar. En särskilt värdefull byggnad kan exempelvis skyddas genom ett rivningsförbud i detaljplanen.

» q

Litet q är det högsta skyddet en byggnad kan få i en detaljplan. Det är denna klassificering som i många fall lite slarvigt omnämns som "k-märkt". Litet q innebär att byggnaden är särskilt kulturhistoriskt värdefull och inte får förvanskas. Kan inkludera exempelvis interiör och underhåll som i vanliga fall inte är bygglövspliktigt.

» k

Litet k betyder att byggnaden har ett kulturhistoriskt värde som ska tas tillvara på och att byggnadens karaktärsdrag beaktas när ändringar görs. Det kan till exempel handla om vilken kulör en fasad ska ha eller hur fönstren ska se ut.

» r

Litet r innebär rivningsförbud.

» Q

Stort Q behandlar hur en miljö eller byggnad får användas. Användningen ska anpassas till byggnadens kulturvärden.

Kommunala program och inventeringar

Kommuner kan själva ta fram material som lyfter värdefulla miljöer eller bebyggelse. Göteborgs kommun har tagit fram två sådana program.

» *Kulturhistoriskt värdefull bebyggelse i Göteborg volym 1-3*

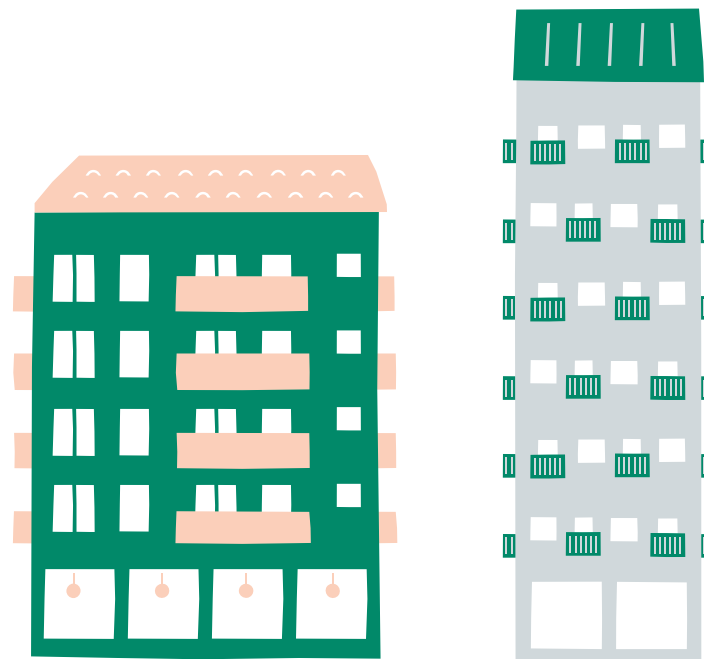
Volym 1 och 2 publicerades 1999 och är en sammanställning av kommunfullmäktiges tidigare bevarandebeslut. Volymerna behandlar bebyggelse fram till 1955. Volym 3, Moderna Göteborg, utkom 2017 i samarbete med Länsstyrelsen i Västra Götaland och fyller på med bebyggelse fram till 1975. Byggnaderna i programmen beskrivs med olika detaljeringsgrad men gemensamt är att alla anses kulturhistoriskt värdefulla och byggnadsantikvarie bör rådfrågas vid ändringar.

» *Kunskapsbyggen - Kulturhistorisk inventering av Göteborgs skolor 1950-2000*

En rapport gjord av Göteborgs Stadsmuseum som utkom 2021. Rapporten lyfter skolor i Göteborgsområdet som anses värdefulla. En del av skolorna har skydd sedan innan medan andra nämns som bevarandevärda för första gången i denna inventering. I rapporten klassas byggnaderna från A-C, där A har högst värde och C lägst. Byggnader i klass A är välbevarade, unika och tidstypiska med högt kulturhistoriskt värde. Byggnader i klass A ska bevaras och ändringar får inte förvanska värdet. En byggnad i klass B kan vara delvis förändrad eller riven men där bevarade delar har ett högt värde.

Byggnader tillkomna före 1920

Byggnader som uppkommit före detta årtal räknas automatiskt som värdefulla. Det beror på att de anses utgöra ett sådant begränsat byggnadsbestånd idag att all kvarvarande bebyggelse före 1920 anses uppfylla kraven för värdefull bebyggelse även om det inte finns någon specifik motivering till varje enskilt objekt.

ÅBOHUSGATAN

Göteborgs minsta park med bevarad ekonomibyggnad i historiskt område.

ÅR

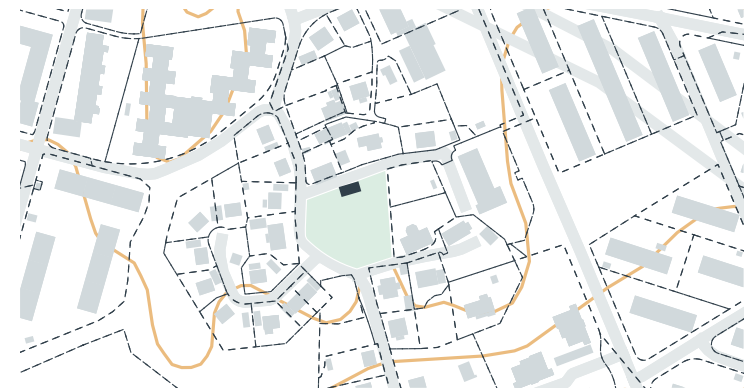
1800-tal

ARKITEKT

Okänd

BEVARANDEPROGRAM

Bevarandeprogram 1999

Åbohusgatan

Kyrkbyn 832:615

Bild ovan: Ekonomibygggnaden som tidigare innehöll Gahms väskfabrik. Bild nedan vänster: Detaljbild på ekonomibygggnad. Bild nedan mitten: Åbohus som bl. a. varit barnhem genom åren. Bild nedan höger: Parken vid Åbohusgatan som förr var trädgård till huset Åbohus. I parken ligger den bevarade ekonomibygggnaden.

Åbohusgatan ligger i Lundby kyrkby, ett område med flera tusen års historia. Under 1500-talet bestod Kyrkbyn av 17 gårdar och på 1800-talet hade dessa ökat till över 50 stycken. En av dessa gårdar var Åbogården. Under denna tid skedde flera avstyckningar på tomten och på en av dessa byggdes Åbohus. Det var dock inte förrän 1887, när sadelmakaren Johan August Gahm köpte bostads-huset och flyttade dit, som det börjar omnämnas som Åbohus. I trädgården som tillhörde huset låg den röda ekonomibygggnad som Gahm startade sin väskfabrik i 1881. Byggnaden finns kvar än idag. Fabriken tillverkade väskor i läder och det var här som de flesta amerikakofferterna gjordes. Tack vare emigrantströmmen växte verksamheten och flyttade till större lokaler på Lindholmen vid sekelskiftet. Åbohus donerades då till Lundby församling. Efter 1910 byggdes huset ut och Lundby barnhem använde lokalerna. Trädgården blev till park och användes till lek för barnhemmets barn. Det är därifrån som namnet "Barnhemsparken" kommer. Verksamheten fanns kvar till 1974. Idag är huset privatägt men parken och ekonomibygggnaden är kommunägda.

HERRGÅRDSSKOLAN

Två historiska byggnader inom
riksintresset Lindholmen.

ÅR

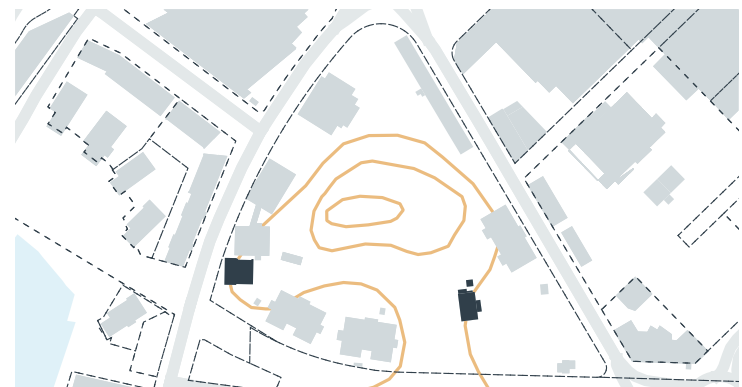
1800-tal

ARKITEKT

A C Peterson

BEVARANDEPROGRAM

Bevarandeprogram 1999
Riksintressen kulturmiljövård

Ceresgatan 16

Lindholmen 27:1

Herrgårdsskolan består av flera fristående byggnader, både nyare och äldre, där de två äldsta har ett bevarandeskydd. Skolbyggnaden längst österut på skolområdet var förr "Lindholmens herrgård". Gården anlades 1850 av bonden A Magnusson som köpte en del av Lindholmen 1847. Ladugården revs 1920 men bostadshuset finns kvar och används idag av Herrgårdsskolan till administration och elevhälsa. Fasaden är i trä med locklistpanel och tegeltäckt sadeltak. Åt öst finns en tvåvånings veranda med tätt sittande fönster. Bottenvåningen har lägre fyrdelade fönster och övervåningen har högre korspostfönster.

Bild vänster övre: Västfasaden med sydgaveln. Bild vänster nedre: Västfasaden med gavel mot norr. Bild nedan vänster: Veranda med tattsittande korspostfönster. Bild nedan höger: Norrgavel med balkong med snickarglädje och litet uthus i förgrunden.

På skolans västra område finns ytterligare en byggnad med bevarandevärde. Huset ritades 1897 av arkitekten A C Peterson och har fungerat som både kommunhus, pastorexpedition och polishus. Huset ligger på en höjd i hörnet på berget där Herrgårdsskolan har sin verksamhet och norra fasaden sitter ihop med skolans nyare delar. Från insidan kan man se den ursprungliga fasaden som innervägg. Fasaden är klädd i en ljusgul locklistpanel som varierar mellan stående och liggande. Taket är ett pappklätt sadeltak. Huset bär tidstypiska detaljer vid entré och takfot. Herrgårdsskolan ligger även i ett område som har ett riksintresse för kulturmiljövård. Skyddet omfattar Lindholmen med de gamla bostäderna för arbetare som arbetade vid Lindholmens varv. Bostadsområdet anses värdefullt eftersom det "visar på deras levnadsförhållanden under 1800-talets senare del, med självbyggeri i de bohuslänska fiskelägenas tradition men också bebyggelse efter mer planmässig stadskaraktär."

Bild överst: Västfasaden av f.d. polishuset. Bild ovan vänster: Östfasad. Bild ovan höger: Östfasad sammanbyggd med nybyggda delar.

Bild ovan vänster: Möte mellan befintligt och nya skollokal, sett från Stenbocksgatan. Bild ovan höger: Inifrån skolan där f.d. polishusets yttervägg har bevarats som innervägg.

Bild övre: F.d. Lindholmens herrgårds östfasad, troligtvis 1960-tal.
Bild nedre: F.d. Lindholmens herrgård i nutid med litet uthus.

Bild övre: Foto från när byggnaden hade gjorts om till polishus från att ha varit kommunalhus.
Bild nedre: Sydfasaden idag.

PRÄSTVÄGEN 6

Värdefullt exempel på skolutvecklingen, utformning av skolbyggnader och koppling till kyrkan under 1800- och tidigt 1900-tal.

ÅR

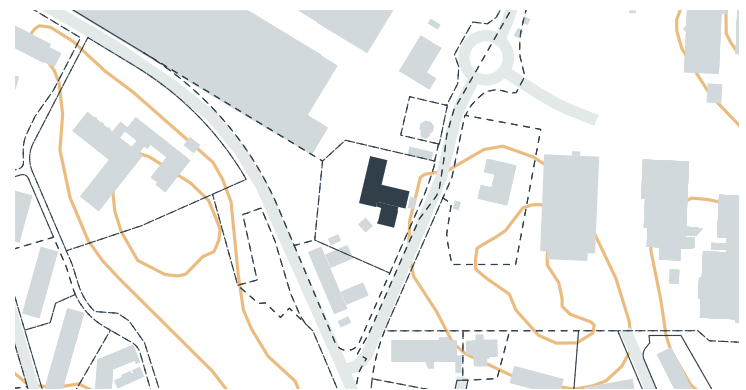
1879

ARKITEKT

Okänd

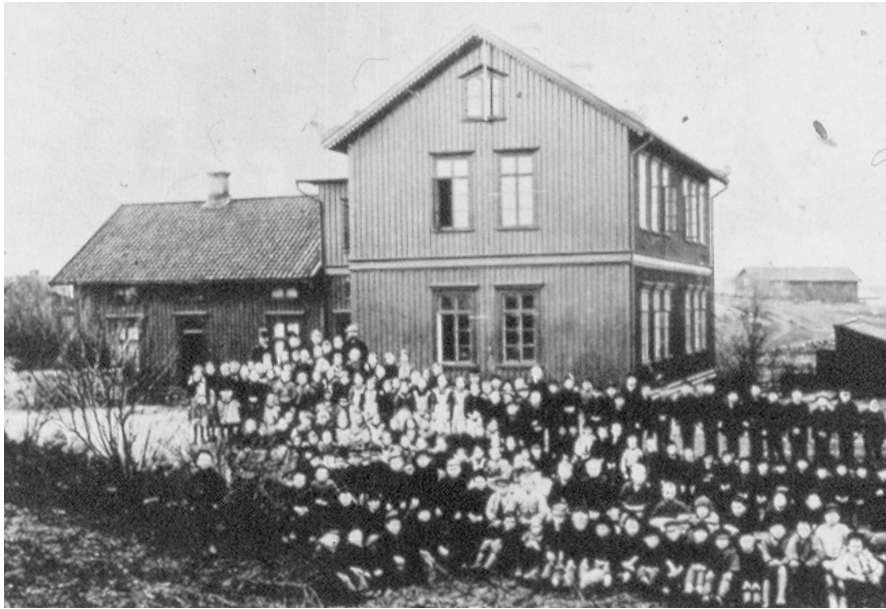
BEVARANDEPROGRAM

Bevarandeprogram 1999

Prästvägen 6

Kyrkbyn 88:4

1842 antogs folkskolestadgan som sa att varje socken skulle ha en egen skola. Den beskrev också skolbyggnadens utformning och att skolbyggnaderna skulle utrustas med goda ljusförhållanden och bra ventilation. Därför byggdes skolorna med stora fönster och hög takhöjd. Fram till mitten på 1900-talet hade kyrkan stort inflytande över skolan i Sverige. Därför var det vanligt att skolorna byggdes i närheten av kyrkan som en central del av socknen. Skolverksamheten på Prästvägen 6 pågick fram till 1970, därefter tog Volvo över byggnaden som kontorslokaler under en tid. 2010 återgick byggnaden till skolverksamhet i form av en förskola.

Bild vänster övre: Östfasad med lärarbostad till vänster om skolbyggnaden.

Bild vänster nedre: Östfasaden nutid. Bild nedan: Skolbyggnadens västfasad med lekplats.

Bild ovan: Östfasad med tillbyggnad från 1923 till höger i bild.

Bild vänster: Entré i 1920-talsstil med stentrappa.

Bild höger: Fönster med rik profilering, fasad i ljusgul locklistpanel och grund av natursten. Våningsplanen markeras med en list.

Skolan på Prästvågen 6, f. d. Gamla Kyrkbyskolan eller "Storskolen" byggdes 1879 när befolkningen i Lundby ökade och det gamla skolhuset blev för litet. Folkskolan byggdes i närheten av kyrkan på Prästgårdens mark och bestod av två skolsalar och en lärarbostad. Byggnaden hade då en T-form men har sedan byggts till i flera omgångar. 1887 byggde man en till våning och 1923 byggdes delen som bildar en L-form åt norr. De ursprungliga delarna har sadeltak i enkupigt tegel medan den nya delen har valmat tak. Fasaden består av en naturstensgrund, locklistpanel i trä och ett profilerat band som skiljer våningarna åt. Fönstren har en rik profilering och vid takfoten finns dekorativa detaljer. Entrén mot gården består av en pardörr med utsmyckning i 1920-talsstil. 2022 gjordes en antikvarisk utredning inför en renovering av byggnaden

dens exteriör. I och med denna renovering återställde man byggnadens fasad till dess forna färgpalett i gul locklistpanel med snickerier i ljusgrå umbra och entréer i en varm röd kulör. Prästvågen 6 bedöms ha högt kulturhistoriskt värde utifrån flera aspekter. Dels berättar byggnaden om skolans utveckling i Sverige under 1800 och tidigt 1900-tal, till exempel hur läraren bodde i anslutning till skolan och skolbyggnadernas utformning med höga fönster för maximalt dagsljusinsläpp. Den berättar också om skolans starka koppling till kyrkan och hur befolkningen i området växte under denna tid. Byggnaden med sina fasaddetaljer visar också på de tidstypiska drag och den hantverkstradition som fanns. Dessutom finns ett kontinuitetsvärde i att byggnaden fortfarande används till samma slags verksamhet som den ursprungliga.

HERKULESGATAN 9

Välbevarad, tidstypisk skolbyggnad från tidigt 1900-tal med många fina detaljer både exteriört och interiört.

ÅR

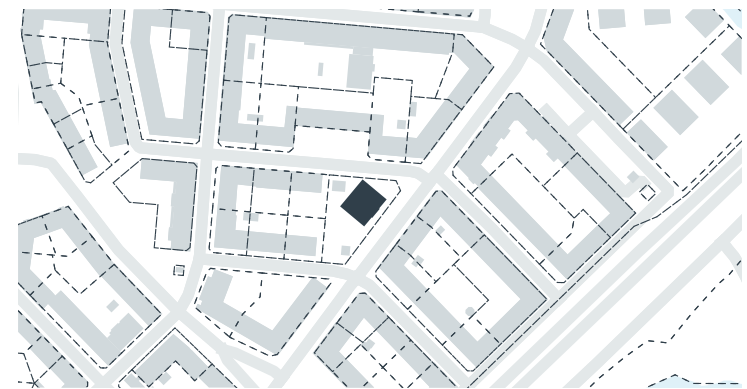
1902

ARKITEKT

C F Ebeling

BEVARANDEPROGRAM

Bevarandeprogram 1999

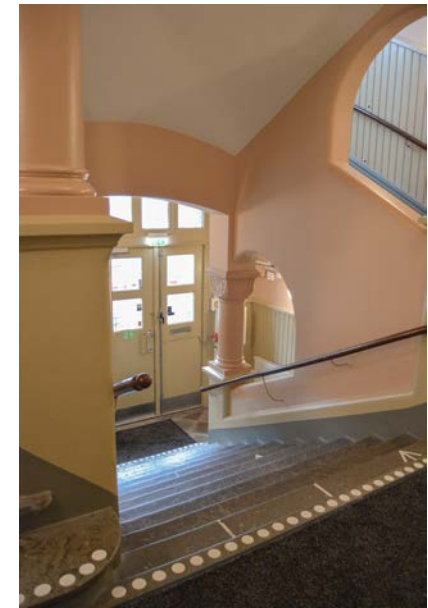
Herkulesgatan 9

Brämaregården 16:4

Före detta Kvillebäcksskolan är ett välbevarat stenhus i gult, brunt och rött tegel från tidigt 1900-tal. Byggnaden har en monumental karaktär med välvda fönster och ett utskjutande mittparti med indragna portar som bjuder in besökaren i byggnaden. Tidstypiskt är mönstermurningen vid takfoten och på mittpartiet av byggnaden. Tegelvalven över fönsteröppningarna samt det flammiga teglet ger fasaden en levande känsla. Ovanför entrén har man bevarat skylten "FOLKSKOLA" som skvallrar om byggnadens historia och funktion. Numera är det Hisingens kulturskola som bedriver verksamhet i byggnaden. Interiört möter man pampiga stentrappor, stora fönster, bröstningspaneler på väggarna och många dekorativa detaljer. I en av lektionssalarna finns en lanternin som ger ett fint överljus till rummet.

Bild vänster övre: Fasad åt sydost med huvudentré. Här syns det utskjutande mittpartiet.
Bild vänster nedre: Mönstermurningen vid takfoten. Bild nedan vänster: Stora fönster med rikligt dagsljusinsläpp är ett återkommande inslag i hela byggnaden.
Bild nedan höger: I entrérummet möts man av en central stentrappa.

På plan två kan man finna en smal trappa som leder vidare upp till det som förr förmodligen var lärarbostäder.

Bild övre: Detaljbild på den centrala sten-
trappan. Bild nedre: Ett av klassrummen.

Stentrappa som leder från första till andra
våningen. Här syns dekorativa detaljer
såsom pelare, lister och bröstningspanel.

Bild övre: Bröstningspanel och trapppräge.
Bild nedre: Fönster i trapphus till översta
våningen.

FÄRJENÄS

Färjeläget med flera hundra års historia och välbevarade trävillor från sekelskiftet och tidigt 1900-tal.

ÅR

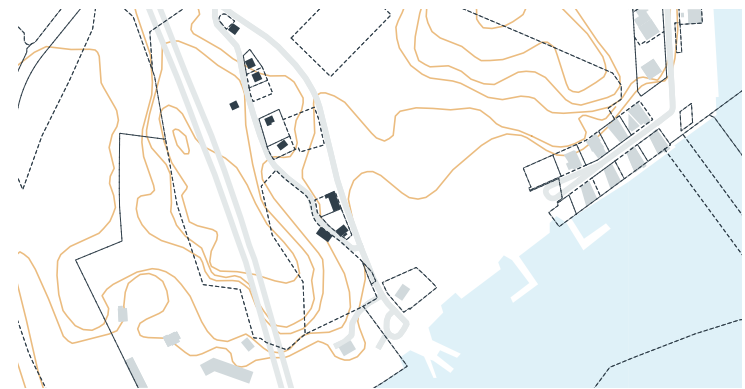
Sekelskifte/tidigt 1900-tal

ARKITEKT

Okänd

BEVARANDEPROGRAM

Bevarandeprogram 1999
Fornminnen

Flemingsgatan, Karl IX väg

-

Områdets historia sträcker sig långt tillbaka i tiden. Redan på 1500-talet fanns här en förtida färjeled. Det var även på denna plats som Karl IX anlade föregångaren till dagens Göteborg. Tanken var att skapa en befäst hamnstad för invandrade holländare och arbetet leddes av H Fleming. Staden fanns dock bara i 8 år, mellan 1603-1611 innan den brändes ner av danskarna och aldrig blev återuppbyggd. I Färjenäsparken finns en kyrkoruin från denna tid.

De kommande 200 åren användes området främst som jordbruksmark men på 1700-talet fanns även en krog, silsalteri, trankokeri och ett tegelbruk. Under 1800-talet utvecklades området till ett litet samhälle med bostäder, industrier och företag. Här fanns bland annat Göteborgs Salt- och Sodafabrik, Vestkustens Petroleum och en stor snickerifabrik. Utöver dessa fanns även flera olika varv. I slutet av 1800-talet utvecklades färjetrafiken, som hade sitt färjeläge i slutet av Karl IX:s väg. Samtidigt växte bostadsbebyggelsen fram på sluttningarna kring den gamla landsvägen. Färjetrafiken var i bruk fram till 1967 men upphörde när Älvsborgsbron stod klar. Under 1900-talet utvecklades oljeindustrin i området och på 1930-talet anlades Ryahamnen.

Lämningarna efter Karl IX:s Göteborg och de bevarade delarna av "Färjestaden" har ett högt kulturhistoriskt värde. Spåren berättar om den viktiga stadsutveckling som har skett genom historien vid Göta älvs mynning. Det före detta färjeläget med sina bevarade anläggningar utgör tillsammans med motsvarande anläggningar på andra sidan älven ett viktigt minnesmärke. Denna sträckning visar läget för den gamla farleden med en historia som till och med går tillbaka till tiden före Karl IX:s Göteborg. Den nuvarande bebyggelsen består av välbevarade bostadshus från tiden kring sekelskiftet och är ett värdefullt exempel på den enkla, ganska fritt framvuxna bostadsbebyggelse som var vanlig utanför stadsgränsen vid denna tid.

Bild övre: I förgrunden ses rester av det gamla färjeläget som har gjort platsen historisk. Bilder nedre: Landshövdingehuset på Karl IX: väg 1, byggt ca 1900. Idag finns ett café i bottenplan.

Vy över delar av Färjenäsparken från sydost. Längst till vänster syns de något större trähusen Flemingsgatan 24/25 och Karl IX:s väg 3. Till höger syns landshövdingehuset på Karl IX:s väg 1.

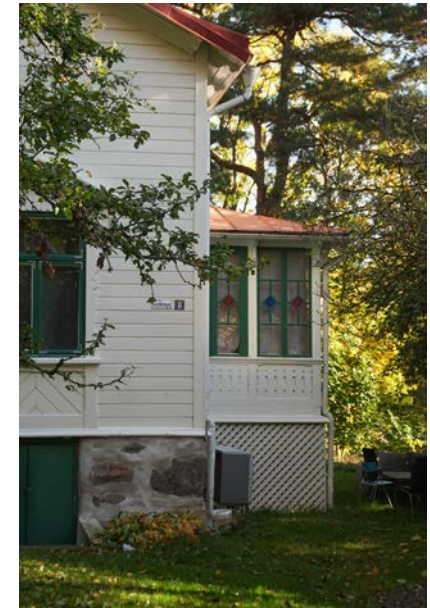
Karl IX:s väg 3.

Utskjutande mittparti på Flemingsgatan 13.

Flemingsgatan 13.

Villa Skogstorp på Flemingsgatan 8. Veranda med snickarglädje och färgat glas.

Bild ovan: Veranda med spröjs och färgat glas på Flemingsgatan 15.

Bild övre: Hedvigsdal på Flemingsgatan 15. Bild nedre: Villa Gunninge på Flemingsgatan 7 från 1925-27. Här bodde göteborgskonstnären Filip Wahlström fram till 1965.

KEILLERS PARK OCH RAMBERGETS VATTENTORN

Nationalromantisk park från tidigt 1900-tal
med omsorgsfullt utformat vattentorn.

ÅR

1908 (park), 1909 (vattentorn)

ARKITEKT

Eugen Thornburn (park)

BEVARANDEPROGRAM

Bevarandeprogram 1999

Panoramavägen

Rambergssåden 733:403

Keillers park ligger på Ramberget som 1906 donerades till Göteborgs stad av James Keiller. Han var grundaren till Götaverken, ett av Göteborgs största varv. Keillers önskan var att behålla området som en naturpark. Därför var det endast vattenreservoaren och några enstaka bostadshus som uppfördes i parken. Bostäderna var f. d. varvsarbetarbostäder och har ett socialhistoriskt värde (ej kommunägda).

Parken invigdes 1908 och ritades av Göteborgsarkitekten Eugen Thorburn. Den ritades i nationalromantisk stil och är utformad som en typisk park från början av 1900-talet. Entrén vid Gamla Rambergsvägen är markerad med två resta stenar. Alla skyltar, murar och terrasser är i huggen eller obearbetad natursten.

Bild vänster övre: Utsikt från de högre delarna av parken mot sydost. Bild vänster nedre: Dammen i Keillers park. Bild nedan vänster: Statyerna "Tre Gracer" av konstnären Per Agelii som står längs Rambergsvägen. Bild nedan höger: Vattentornet i landskapet.

Vattenreservoaren eller vattentornet byggdes året efter parkens invigning. Tornet ligger på en terrass och omges av naturstensmurar. Fasaden är i grovhuggen sten med hörnkedjor och lister i slät sten. Fasaden är smyckad med två reliefer: stadsvapnet och fåglar som tros föreställa korpar. Vattentornet är ett intressant exempel på den tidens kommunaltekniska anläggningar.

Högst upp på toppen av berget, 87 meter över havet, har man en panoramautsikt över Göteborg. Det gör att man får en spektakulär utsikt över horisonten och Göteborgs landmärken. Härifrån kan man se Eriksbergskranen, Sjöfartsmuseet, Lindholmen campus, Masthuggskyrkan, Läppstiftet och många fler kända byggnader.

Bild nedan: Keillers parks utsiktsplats med orienteringsbordet som pekar ut Göteborgs olika sevärdheter. Bild höger: Vattentornet med vapensköld ovanför ingången.

Vy från de högre delarna av Keillers park med utsikt åt sydväst. "Kronan", Eriksbergskranen och Älvsborgsbron i bakgrunden.

RAMBERGSSKOLAN

Mycket välbevarad skola från början på 1900-talet ritad i nationalromantisk stil.

ÅR

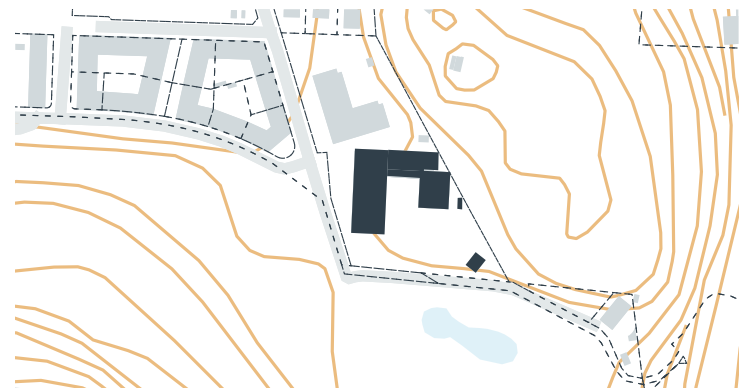
1916

ARKITEKT

A Bjerke och R O Swenson

BEVARANDEPROGRAM

Bevarandeprogram 1999

Övre Hallegatan 1

Brämregården 50:6

Rambergsskolan är ritad i nationalromantisk stil och stod färdig 1916. Den ligger i anslutning till Keillers park och byggdes ursprungligen för 1000 elever. Skolan består av två huvudbyggnader sammanlänkade med en lägre mellandel. Dessa byggnader upplevs som tunga och slutna. Fasaderna går i handslaget rödbrunt tegel med mönstermurning, detaljer i granit och sockel i natursten. Fönstren är i varierande former med spröjs indelad i små rutor. Sadeltaket i enkupigt tegel är brant och har små takfönster. Skolgården omges av en naturstensmur och här ligger även en tillhörande vaktmästarbostad.

Bild vänster övre: Rambergsskolans huvudfasad åt väster. I mitten syns gavelpartiet med böljande kanter. Bild vänster nedre: Skolans östra fasad med burspråk och fönster i varierande former. Bild nedan: Vy över mellandelen med arkadens rundbågade valv.

Nationalromantiken var typisk för den här tiden och inspiration hämtades gärna från medeltiden vilket i detta fall syns i form av små burspråk och en arkad i den lägre mellandelen. Arkaden har rundbågade valv och synliga, robusta takbjälkar. Andra karaktäristiska delar är huvudfasadens entré med sina välvda portar, tätt sittande höga fönster och ett gavelparti med böljande kanter. Interiört finns ett entrérum med gjutjärnsdetaljer och tidstypiska takmålningar från när skolan uppfördes. Även på nästa våning finns takmålningar där i form av olika stjärntecken. Hela Rambergsskolan är mycket välbevarad och är väldigt värdefull ur ett byggnads- och arkitekturhistoriskt perspektiv.

Bild vänster övre: Sydostfasaden på en nybyggd Rambergsskolan. Bild nedan vänster: Arkaden med synliga takbjälkar. Bild nedan mitten: Huvudentré med välvda portar. Bild nedan höger: Vaktmästarbostad i trä som också ingår i bevarandeskyddet för skolan.

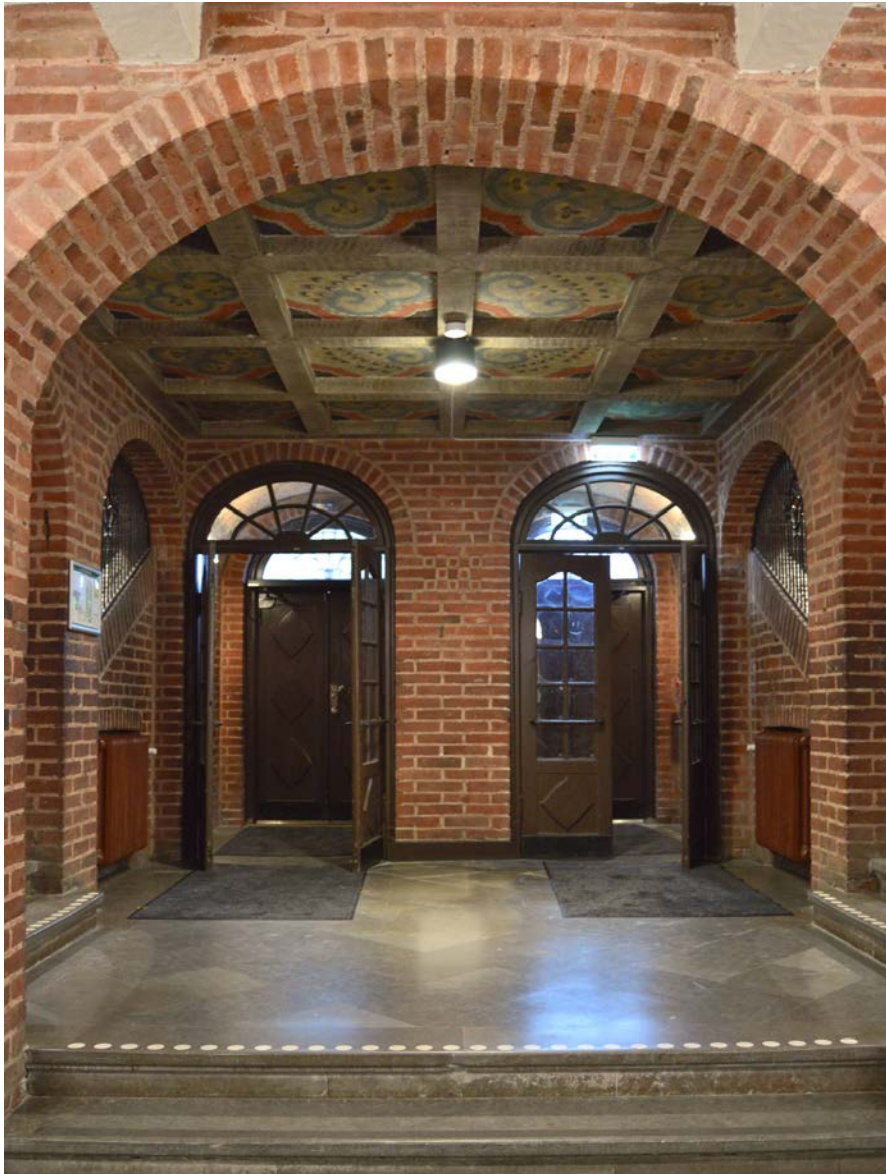
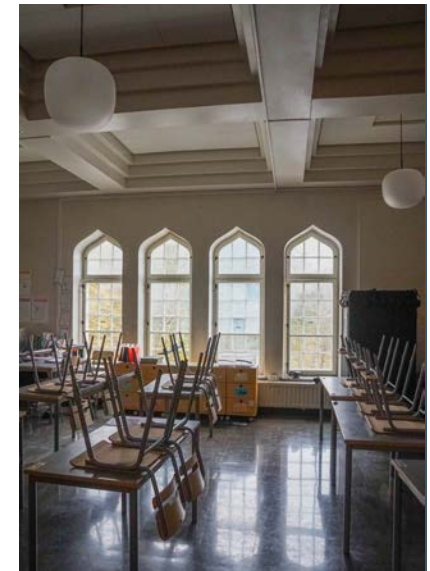
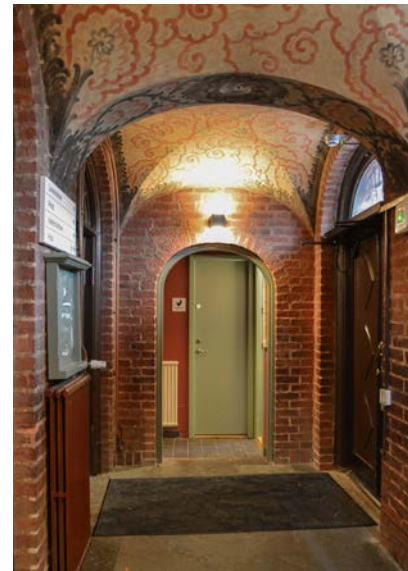

Bild ovan: Entrérum med takkassetter, takmålningar och tegelvalv.

Bild övre: Våning ett med takkassetter och takmålningar av stjärntecken. Bild nedre vänster: Entrérum med takmålningar. Bild nedre höger: Klassrum med takkassetter och höga fönster.

MYNTGATAN 18

Landshövdingehus i funktionalistisk stil.

ÅR

1934

ARKITEKT

Drätselkammarens arkitektbyrå

BEVARANDEPROGRAM

Bevarandeprogram 1999

Myntgatan 18

Brämregården 23:11

Bild ovan: Myntgatan 18 med intilliggande landshövdingehus.

Bild vänster: Insidan av porten till innergården vid Myntgatan 18. Bild höger: Entré in till Myntgatan 18.

Myntgatan 18 ligger längs en gata med landshövdingehus i olika utformning, färger och material. Byggnaden uppfördes i funktionalistisk stil med en slätputsad bottenvåning och slät fasadpanel på de övre våningarna. Byggnaden har genom tiderna använts till olika sociala verksamheter vilket den fortfarande gör idag. Den har bland annat inhyst barnavårdsnämnden, fattigvården, yrkesskolor och numera ungdomsverksamhet.

Landshövdingehuset är en göteborgsk uppfinning som kom av att man ville minska risken för att husen i staden brann ner. Mellan 1875 och 1945 byggdes mer än 3000 landshövdingehus i Göteborg tills att man förbjöd byggandet av fler då det ändå ansågs brandfarligt att bygga en sockelvåning i sten och två våningar i trä. Just Myntgatan 18 är ett av få landshövdingehus i Göteborg som fortfarande ser ut som när det uppfördes.

TOLEREDSSKOLAN

Ett av få exempel på en skola med tidstypiska detaljer från tre på varandra följande årtionden.

ÅR

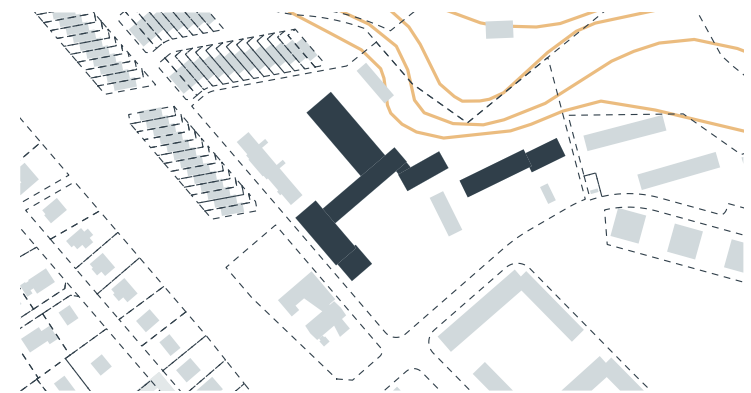
1940, 1954 och 1967

ARKITEKT

Åke Wahlberg och John Eliasson

BEVARANDEPROGRAM

Stadsmuseets kulturhistoriska klassning B

Vinlandsgatan 1

Tolered 148:4

Den första delen av Toleredsskolan stod klar 1940 för att sedan byggas till 1954, båda efter ritningar av Åke Wahlberg. John Eliasson ritade sedan ännu en utbyggnad som stod klar 1967. Under 40- och 50-talet skapades en reaktivism mot funktionalismens strama och odekorerade manér. Man gick därför tillbaka till mer dekorerade entréer och mönstermurning i tegel var vanligt. På Toleredsskolans fasad hittar man sparsamt med mönstermurning men en karaktäristisk fönstersättning. Fönstren med liten rundning upptill var vanliga på skolor under denna tid och återfinns på Toleredsskolan.

Bild vänster: Den gula skolbyggnaden från 40-talet med sitt varierade fasadliv och takhöjd. Fasad åt nordost. Bild nedan: Toleredsskolans 50-talsbyggnad.

Majoriteten av byggnaderna går i rött tegel men 40-talsdelen särskiljer sig med sitt gula tegel och som en egen enhet. Byggnadskropparna är förskjutna i förhållande till varandra och taken är tegeltäckta sadeltak med stora takutsprång. Fönstersättningen är varierad och på vissa delar syns en friare uttryck, exempelvis på gaveln mot nordöst där ett trapphus fått sex stycken hexagonformade, diagonalt stittande fönster. På vissa ställen finns fönsterbläck i ärgad koppar. Entréerna har sentida glasade aluminiumportar och en har detaljer i granit. På en av trapporna mot gården i väster finns tidstypiska vitmålade metallräcken från 50-talet. På tillbyggnaden från 60-talet är entréerna indragna och utsmyckade med mönstermurning. Andra fina detaljer är nischerna i fasaden mot kyrkan, en kopparklädd takfot åt väster och ett kopparklätt burspråk åt norr. Inne i skolan är trapporna i sten och fönsterbräderna i marmor.

Toleredsskolan beskrivs som "ett av mycket få exempel i Göteborg på en skola utbyggd under tre på varandra följande årtionden där de tre etappernas byggnader utgör påkostade exempel på vardera tillkomsttids gestaltungsideal." Toleredsskolan utgör också en värdefull del av området på sättet som det avslutar grannskapet. Tillsammans med kyrkan finns det också miljöskapande värden mot Björlandavägens öppna gaturum.

Bild vänster övre: Hexagonformade fönster på skolans nordöstra fasad. Bild höger övre: Granitinklädd entré med ljusa kakelplattor i fasad. Bild vänster nedre: Interiörbild av fönsterbrädet i marmor. Bild höger nedre: Mönstermurning kring öppningen på 60-talsbyggnaden.

Bild övre: Fönsterdetalj med nischer på sydvästfasaden mot kyrkan. Bild nedre: Entré med aluminiumklädda dörrblad, koppar ovan entrén och en inramning av granitsten.

Bild övre: 60-talsdelen med strikt fönstersättning och mönstermurade öppningar kring entréer. Bild nedre: Skolbyggnaden från 40-talet i gult tegel.

BRÄCKESKOLAN

Skola med fina exempel på svensk 40-tals arkitektur.

ÅR

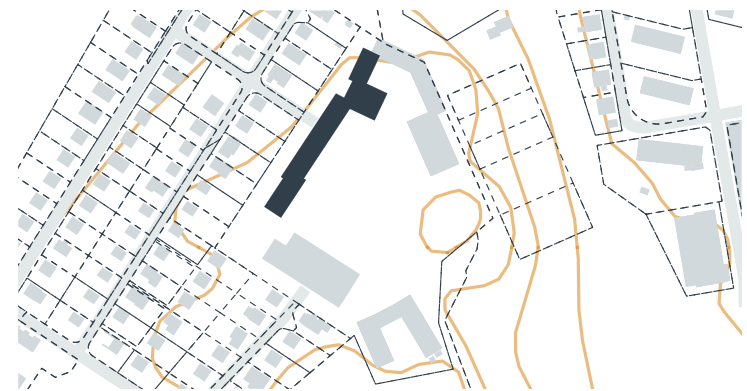
1946

ARKITEKT

Gotthard Ålander

BEVARANDEPROGRAM

Bevarandeprogram 1999

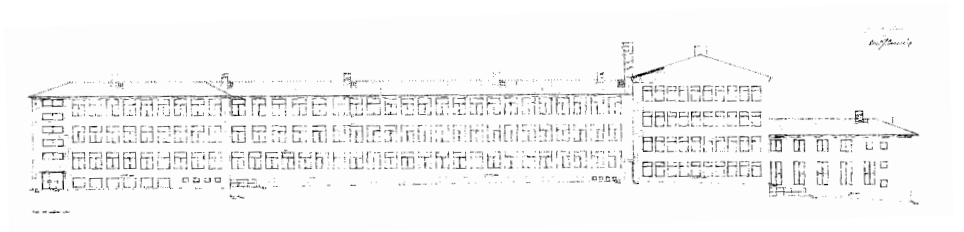

Tönsbergsgatan 8

Bräcke 38:38

Bräckeskolan uppfördes 1946 för 900 elever. Skolan byggdes sedan ut i slutet på 50-talet med en flygel i norr. De äldre delarna visar på fina och värdefulla exempel från den svenska 40-tals arkitekturen, som var en reaktion mot det avskalade och strama inom funktionalismen. Resultatet blev omsorgsfullt, mer dekorativt utformade byggnader som kan knytas an till 1920-talets klassicism. Mönstermurning blev vanligt vilket på Bräckeskolan återfinns i form av en fris längs takfoten högst upp på fasaden.

Ritning på den ursprungliga fasaden mot sydost. Här syns tydligt den symmetriska fönstersättningen.

Andra karaktäristiska och fina exempel hos Bräckeskolan är fasadens symmetriska fönstersättning med stort ljusinsläpp, det borstade gula teglet, sadeltaket med stora utskjutande taksprång och synliga taksparrar samt den nordvästra entrén med originaldörrar i trä och kopparklätt skärmtak. Även byggnadens L-form var typiskt för sin tid tillsammans med variationen i volymer och att de är förskjutna i förhållande till varandra för att ge illusionen av flera byggnader.

Bilder överst: Här syns hur volymerna är förskjutna i förhållande till varandra, frisen med mönstermurning samt de utskjutande taksprånget med synliga taksparrar. Bild vänster: Nordvästra entrén med originaldörrar i trä och skärmtak.

Bräckeskolans L-form är ett av de karaktärsdrag som pekas ut som tidstypiskt.

BJURSLÄTTSSKOLAN

Tidstypisk 40-talsskola i gult tegel.

ÅR

1949

ARKITEKT

J Eliasson

BEVARANDEPROGRAM

Bevarandeprogram 1999

Stadsmuseets kulturhistoriska klassning B

Konvaljegatan 8

Kvillebäcken 11:2

Bjurslättskolan byggdes under sent 40-tal och bestod då av en huvudbyggnad i 2-4 våningar uppdelad i tre volymer. Denna variation i volym och höjd är tidstypisk. Andra exempel på värdefulla delar är det valmade sadeltaket och fasader av gult tegel med en mönstermurning vid takfoten. Därtill finns den karaktäristiska fönstersättningen som är tät och symmetrisk och med T-postindeling i blå nyans. Över de ursprungliga entréerna finns skärmtak. Sedan öppnandet av skolan har en rad tillbyggnader och justeringar skett. 1990 tillkom till exempel en ny entrébyggnad i annan stil och material, dessa delar ingår inte i det utpekade värdet.

Bild övre: Bjurslättskolan norra fasad med karaktäristisk fönstersättning.
Bild nedre: Bjurslättskolan södra fasad med karaktäristisk fönstersättning.

Bild vänster övre: Lägre volym av byggnaden åt syd. Bild vänster nedre: Entréparti i en utskjutande del av byggnaden. Bild höger: Exempel på detaljer i fasad - mönstermurning vid takfot, tegeldetaljer runt fönster samt plats för ett nersänkt stuprör.

LUNDBYSKOLAN

Ytterst värdefullt och välbevarat exempel på 50-talets högkvalitativa skolbyggande.

ÅR

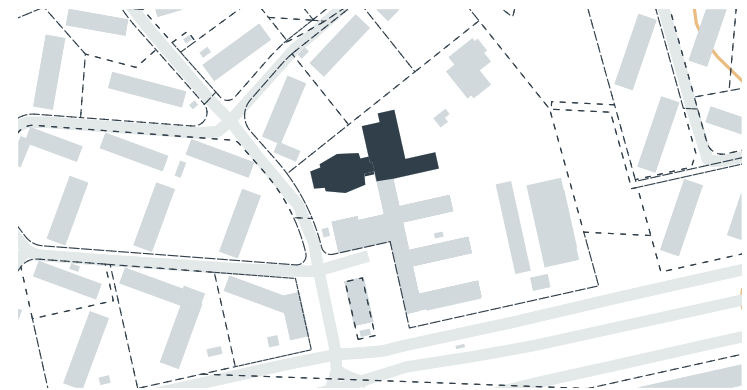
1956

ARKITEKT

Bo Cederlöf och Gustaf Samuelsson

BEVARANDEPROGRAM

Stadsmuseets kulturhistoriska klassning B

Munkedalsgatan 30

Rambergssåden 54:5

Lundbyskolan, f.d. Lundby Gymnaisum eller Lundby Samreal, var ursprungligen ett oregelbundet byggnadskomplex med en central huvudaxel och sex utskjutande byggnadskroppar. Mellan de utskjutande partierna bildades halvslutna gårdar. Entrésidan åt väster dominerades av den hexagonalt utformade aulan. På fastigheten fanns även en fristående gymnastikbyggnad från 1962. 2021-2023 revs stora delar av den ursprungliga skolan och nya lokaler byggdes. Endast de norra delarna med aula och matsal bevarades och det är dessa delar som omfattas av bevarandeskyddet. Matsalsdelen har renoverats till kontor- och konferenslokaler. I rivnings- och renoveringsarbetet har det varit stort fokus på återbruk och bland annat 95% av teglet, teakfönster, dörrar, smidesräcken, marmortrappor och stolarna i aulan har antingen restaurerats, använts i projektet eller omhändertagits för återbruk.

Bild övre: Aulans sydfasad. Bild nedre: Aulabyggnaden med det blåa konstverket "Tecken" av Willy Ørskov från 1968.

Bild ovan: Huvudentré med mönstermurad gavel in till foajé, aula och kontor. Tidigare sammansatt med nu rivna delar.

De bevarade ursprungliga delarna av skolan går i rött tegel, socklar i skiffer och har flacka, pappklädda tak. Fönstren är i trä och har varierande form och indelning. På vissa delar, exempelvis där matsalen tidigare låg, finns våningshöga uppglasade partier. Aulan har ett eget uttryck med sin hexagonala form och höga glaspartier som följer takfotens linje. På den västra sidan finns små, smala fönsteröppningar med betongglas. Även balkongen på den östra sidan som markerar den gamla rektorsexpeditionen utgör en värdefull del. I foajén till aulan finns en väggrelief som är gjord av keramikern Lisa Larson. De bevarade delarna av Lundbyskolan beskrivs som "ett ytterst värdefullt och ner på detaljnivå välbevarat exempel på 1950-talets högkvalitativa skolbyggande. De kvarvarande delarna av Lundby gymnasium är en av få bevarade byggnader från 1900-talets andra hälft byggd för gymnasial utbildning i Göteborg."

Bild ovan: Exempel på detaljer i fasad - tegeldetaljer runt fönster, aulans höga fönster och mindre fönster som tar in överljus.

Bild övre: Keramikrelief av Lisa Larsson som bevarats under renoveringen av aulan.
Bild nedre: F.d. matsalen med balkong som markerar f.d. rektorsexpeditionen.

Bild övre: Entré från foajé till aula med massiva träportar och fint ljus som tas in från fasadens öppna karaktär. Bild nedre: Aulan med sina 800 sittplatser och höga ljuspartier längs sidan.

Bild övre: Inne i aulan, ner mot scenen. Bild vänster nedre: Foajén med innervägg i tegel. Bild höger nedre: Fönsterdetalj i foajén med fönsterbänk i marmor och oljade fönsterramar.

WIESELGRENSPLATSEN

Långsträckt centrumplats med fina kvalitéer som berättar om sin tids dekorativa stil och utformning.

ÅR

1958 (bostadshus), 1965 (centrumbyggnad)

ARKITEKT

Arne Nygård, Poul Hultberg mfl.

BEVARANDEPROGRAM

Bevarandeprogram Moderna Göteborg

Wieselgrensplatsen

Brämaregården 68:4-7

Wieselgrensplatsen, också kallad Lundby Centrum, planerades på 50-talet och invigdes 1966 efter en stadsplan av Koj Jonsson och Torild Ekberg. Platsen är långsträckt och kantas i norr av tre åttavåningshus, ritade 1958 av Arne Nygård och Poul Hultberg. De två nedre våningarna innehöll butiker och kontor. Än idag finns en stor mix av butiker och lokala handlare. Åttavåningshusens fasader är ljus putsade med balkonger inklädda i brun-rosa. Bottenplanet är uppglasat och har ett utskjutande skärmtak med smäckra pelare som skapar en arkad-känsla. Fyra trappor i ljus puts leder upp till första våningens kontor, verksamheter och vidare till övriga våningars bostäder. Platsen anses värdefull på grund av dess likhet med större svenska städers gågator med en storstadsmix av butiker och hur platsen berättar om sin tids dekorativa stil och utformning. Det finns både miljö- och stadsbildsmässiga kvaliteter.

Bild övre: Wieselgrensplatsen sett från sydväst med centrumbyggnad i förgrund och bostadshus i baktill. Bild nedre: På platsen finns fyra putsade trappor till bostadshusens första våning.

Bild vänster: Glasad bottenvåning med skärmtak och smäckra pelare som skapar en arkad-känsla. Bild höger: Än idag finns en stor mix av butiker och lokala handlare.

Wieselgrensplatsen med centrumbyggnad till vänster och bostadshus till höger. Volymerna varierar i form och höjd och centrumbyggnadens bottenvåning är indragen. I bottenplan på bostadshuset finns ett utskjutande skärmtak med smäckra pelare som skapar en arkad-känsla.

Den södra sidan av platsen bestod av en centrumbyggnad med varuhus och samlingssal. Centrumbyggnaden har en karaktäristisk korrugerad kopparklädsel upptill och mörkt norskt skiffer nedtill. Åt öst i denna byggnad ligger ett sjukhus också klätt i koppar, med uppglasade fönsterband och bröstningsdetaljer i 1970-tals orange. Koppar är ett återkommande och sammanhållande material på platsen som även återfinns på taket av bostadshusen. Volymen och höjden på centrumbyggnaden varierar längs med platsen och entréplanet är något indraget under byggnaden. De varierande volymerna och arkaderna längs markplan gör att åttavåningshusens verkliga höjd blir mindre påtaglig nere på platsen. Markbeläggningen går i vita, svarta och röda betongplattor. I mitten finns ett ljusschakt i form av en pyramid i glas. Via den ser man ner i matbutikens lokal som sträcker sig in under torget.

Bild övre: Kopparklädseln är ett återkommande element, här på taket av ett bostadshus. Bild nedre: Sjukhusets fasad i korrugerad kopparklädsel med bröstningsdetaljer i 1970-tals orange.

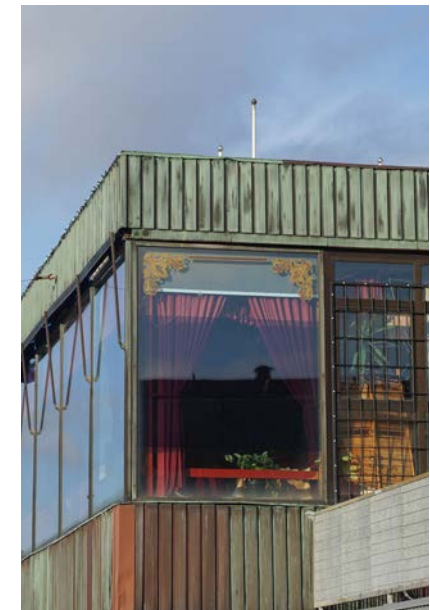

Bild vänster: Centrumbyggnadens fasad nedtill i mörkt norskt skiffer. Bild höger: Centrumbyggnadens fasad upptill med korrugerad kopparklädsel.

KYRKBYHEMMET

Äldreboende från 60-talet beläget i äldre bebyggelse med högt kulturhistoriskt värde.

ÅR

1964

ARKITEKT

Boustedt och Heineman Arkitekter AB

BEVARANDEPROGRAM

Bevarandeprogram 1999

Byalagsgatan 3

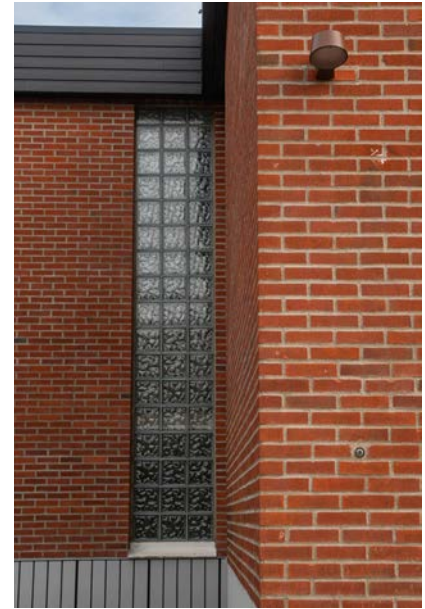
Kyrkbyn 156:1

Bild ovan: Vy över fasad med balkong och mindre innergård åt sydöst. Våningshöjden har hållts nere för att anpassa sig till området.

Bild vänster övre: Vy från den gemensamma större innergården. Bild vänster nedre: Fasad mot väster med något högre våningshöjd. Bild höger: Fasaddetalj med betongglas.

Kyrkbyhemmet ligger i Lundby kyrkby vars historia sträcker sig flera tusen år tillbaka i tiden, mycket av bevarandevärdet ligger därför i området och hur man förhåller sig till det. Människor har funnits på platsen sedan stenåldern. Här har man hittat lämningar såsom keramik från denna tid och gravar från bronsåldern. Vid Lundby nya kyrka finns stenmonument från järnåldern och det tros även ha legat en tingsplats i Lundby by.

Kyrkbyn omnämns redan på 1400-talet. Under 1500-talet bestod Kyrkbyn av 17 gårdar och på 1800-talet fanns över 50 jordbruk och det var en tät bystruktur. Stora delar av områdets vägsystem

uppkom under denna tid och är väl bevarat idag. Här finns också Lundby gamla kyrka från 1300-talet. Kyrkan tillsammans med de gamla väg sträckningarna och områdets by karaktär och lågskaliga bebyggelse anses vara av högt kulturhistoriskt värde.

Kyrkbyhemmet beskrivs som ett intressant exempel på en småskalig vårdinstitution från 1960-talet. För att ta hänsyn till områdets historia har höjden hållits nere och byggnaden har istället fått sprida ut sig på bredden. Arkitekturen är tidstypisk för 1960-talet och är av socialhistoriskt värde.

STENVÄGEN 2

Tidstypisk enplansskola från 60-talet.

ÅR

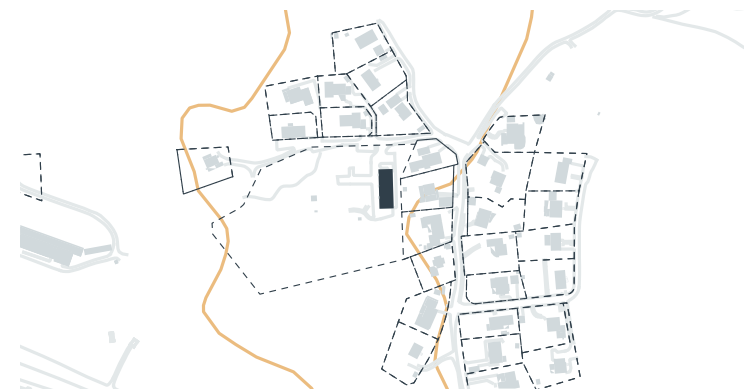
1965

ARKITEKT

Bronäs industri AB

BEVARANDEPROGRAM

Stadsmuseets kulturhistoriska klassning C

Stenvägen 2

Helgered 1:153

Bild ovan: Östfasaden och gavel med skorsten. De delar som anses värdefulla är fönsterbandet längs hela fasadens längd, skorstenen och skillnaden mellan gavlar och långsidor.

Bild vänster: Materialmötet mellan långsidans träpanel och gaveln i tegel.

Bild höger: Västfasaden där förändringar skett som försvagat skolans karaktär.

Stenvägen 2 (f.d. Helgeredskolan) är ett bra exempel på de mindre skolor som byggdes utanför den mer tätbebyggda staden under 1960-talet. Byggnaden utgörs av en våning med sadeltak (ursprungligen hade byggnaden plant tak). Långsidorna är klädda i lockpanel med ett fönsterband av höga fönster över hela fasadens längd. Gavlarna är i mörkrött tegel. Skolan byggdes ursprungligen som en lågstadieskola men används numera som förskola.

De delar av byggnaden som anses värdefulla och karaktäristiska är skillnaden i utformning mellan gavlar och långsidor, östfasadens fönstersättning med ursprungliga träfönster och den markerade skorstenen. Med tiden har det dock skett förvanskningar som försvagat skolans karaktär.

ÅBOGÅRDSGATAN 6-8

Vitputsad 60-talsbyggnad belägen i det kulturhistoriska området Lundby kyrkby.

ÅR

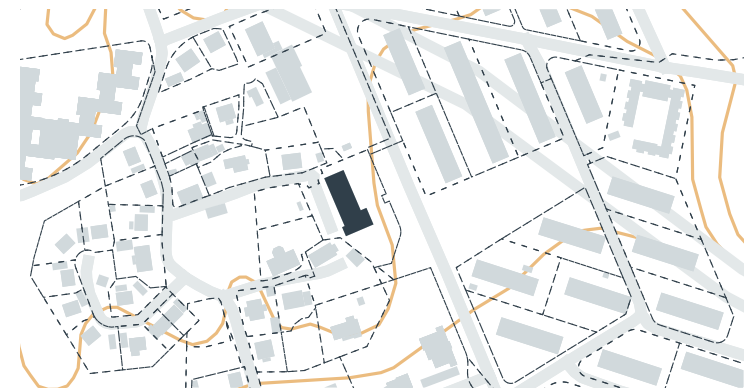
1968

ARKITEKT

P A Ekholm Arkitektkontor AB

BEVARANDEPROGRAM

Bevarandeprogram 1999

Åbogårdsgatan 6-8

Kyrkbyn 21:15

Bild ovan: Östfasad. Bild nedan: Utskjutande parti på östfasaden med fönster som sträcker sig över hela fasaens höjd. Bild nedan höger: Byggnadens östfasad sedd från Åbogårdsgatan.

Byggnaden är klädd i en vitputsad fasad med symmetrisk fönstersättning och vänstercentrerade spröjs. Idag bedrivs daglig verksamhet här. Byggnadens bevarandevärde som enskilt objekt är mindre självklar men området som byggnaden ligger i har starka kulturhistoriska värden och är ett av få områden som fortfarande har kvar sin bystruktur. Byggnaden ligger i Lundby kyrkby, ett område med flera tusen års historia. Mycket av bevarandevärdet ligger därför i området och hur man förhåller sig till det. Här har man bland annat hittat keramik från stenåldern och gravar från bronsåldern. Under 1500-talet bestod Kyrkbyn av 17 gårdar som sedan ökade till över 50 stycken på 1800-talet. Stora delar av områdets vägsystem uppkom under denna tid och är väl bevarat. Här finns också Lundby gamla kyrka från 1300-talet. Kyrkan tillsammans med de gamla vägsträckningarna och områdets bykaraktär och lågskaliga bebyggelse anses vara av högt kulturhistoriskt värde. I bevarandeprogrammet nämns även bostadshusen längs Åbogårdsgatan som särskilt värdefulla. Husen från 1948 är tvåvånings lameller i trä med locklistpanel och är ritade i funktionalistisk stil. Karaktäristiskt är fönster med mittpost utan spröjs samt entréer med släta glasade dörrar av trä och skärmtak. Hustypen blev vanlig under 1940-talet och trots förändringar hör dessa till några av de bäst bevarade av denna typ. Dessa hus är inte kommunägda.

Källförteckning

FOTON

Arkivbild på Prästvågen 6 sidan 16: Fotograf okänd, tillhandahållen av Lundby hembygdsförening.

Arkivbild på gamla polishuset (Herrgårdsskolan) sidan 14: Fotograf okänd, tillhandahållen av Lundby hembygdsförening.

Arkivbild på Lindholmens herrgård sidan 14: Fotograf Alrik (Alarik) Persson, tillhandahållen av Lundby hembygdsförening.

Arkivbild på Rambergsskolan sidan 32: Fotograf okänd, tillhandahållen av Lundby hembygdsförening.

Resterande foton i denna rapport är tagna av Frida Lindqvist och Linnea Darin om inget annat anges.

RITNINGAR

Sidan 41: Stadsbyggnadsförvaltningen

ILLUSTRATIONER

Sidan 5-8: Visuellt kommunikation, Göteborgs stad
Kartfigurer: Linnea Darin

TEXTMATERIAL

Abrahamsson, I., Berggren, R., Götstedt, L., m.fl. (2022). Lundby kyrkby på Hisingen - en berättelse om byns historia genom seklers gång (2. uppl.) Lundby hembygdsförening.

Boverket. (2023). Förvanskningförbudet. <https://www.boverket.se/sv/PBL-kunskapsbanken/teman/kulturvarden/kulturvarden-i-plan---och-bygglagen/krav-pa-byggnadsverk-och-tomter/forvanskningforbudet/>

F.d. Lokalförsörjningsförvaltningen, Göteborgs stad. (u.å). 73 Göteborgsskolor och deras arkitektur [Informationsdokument om 73 av Göteborgs skolor]. Interndokument, Göteborgs stad.

Göteborgs stad. (u.å). Stadens kulturmiljöer. Hämtad 10 november, 2024, från: <https://goteborg.se/wps/portal/start/goteborg-vaxer/sa-arbetar-staden-med-stadsutveckling/konst%20och%20kultur%20i%20stadsutvecklingen/stadens-kulturmiljoer>

Göteborgs stad & WSP (2022). Prästvågen 6 - Antikvariskt PM inför fasadrenovering. Ej publicerad.

Jonsson, K., & Lindman, M. (2021). Kunskapsbyggen - kulturhistorisk inventering av Göteborgs skolhus från åren 1950-2000. Göteborgs stadsmuseum. Hämtad från: https://samlingar.goteborgsstadsmuseum.se/carlotta/digitalt_dokument/web/image/blob/2154624/Kulturmilj%C3%B6rapport%202021_08.pdf

Lantmäteriets fastighetsregister. Hämtat 10 november 2024 från: <https://minkarta.lantmateriet.se/>

Lindgren, A., Peter, S., & Reuter Metelius, A. (2017). Moderna Göteborg - Kulturhistoriskt värdefull bebyggelse del 3. Göteborgs stadsmuseum med Göteborgs Stadsbyggnadskontor. Hämtad från: https://goteborgsstadsmuseum.se/uploads/2021/05/bevarandeprogram_gbg_vol_3_del_7.pdf

Lönnroth, G. (1999). Kulturhistoriskt värdefull bebyggelse i Göteborg - ett program för bevarande (del 1) Stadsmuseet. Hämtad från: <https://goteborg.se/dx/api/dam/v1/collections/9c870fa2-264a-4995-b637-82d257fed365/items/c9b9b22e-d417-433c-9221-2a9f5423b348/renditions/c1bbfecc-bc0a-49c9-8f89-5bed9e-7482b4?binary=true>

Ogstedt antikvarie. (2018). Antikvariskt kommentar förstudie Byalagsgatan 3, Äldreboende. Ej publicerad.

Peab. (2023, 13 november). Stort fokus på återbruk i nytt ombyggnadsprojekt. Hämtad 10 november, 2024, från: [https://peab.se/om-peab/bolagsinformation/press-och-media/nyhetsarkiv/stort-fokus-pa-aterbruk-i-centralt-ombyggnadsprojekt/Riksantikvarieämbetet. \(u.å\). Riksintressen för Kulturmiljövården. Hämtad 10 november, 2024, från: https://www.raa.se/samhallsutveckling/riksintresse-for-kulturmiljovarden/](https://peab.se/om-peab/bolagsinformation/press-och-media/nyhetsarkiv/stort-fokus-pa-aterbruk-i-centralt-ombyggnadsprojekt/Riksantikvarieämbetet. (u.å). Riksintressen för Kulturmiljövården. Hämtad 10 november, 2024, från: https://www.raa.se/samhallsutveckling/riksintresse-for-kulturmiljovarden/)

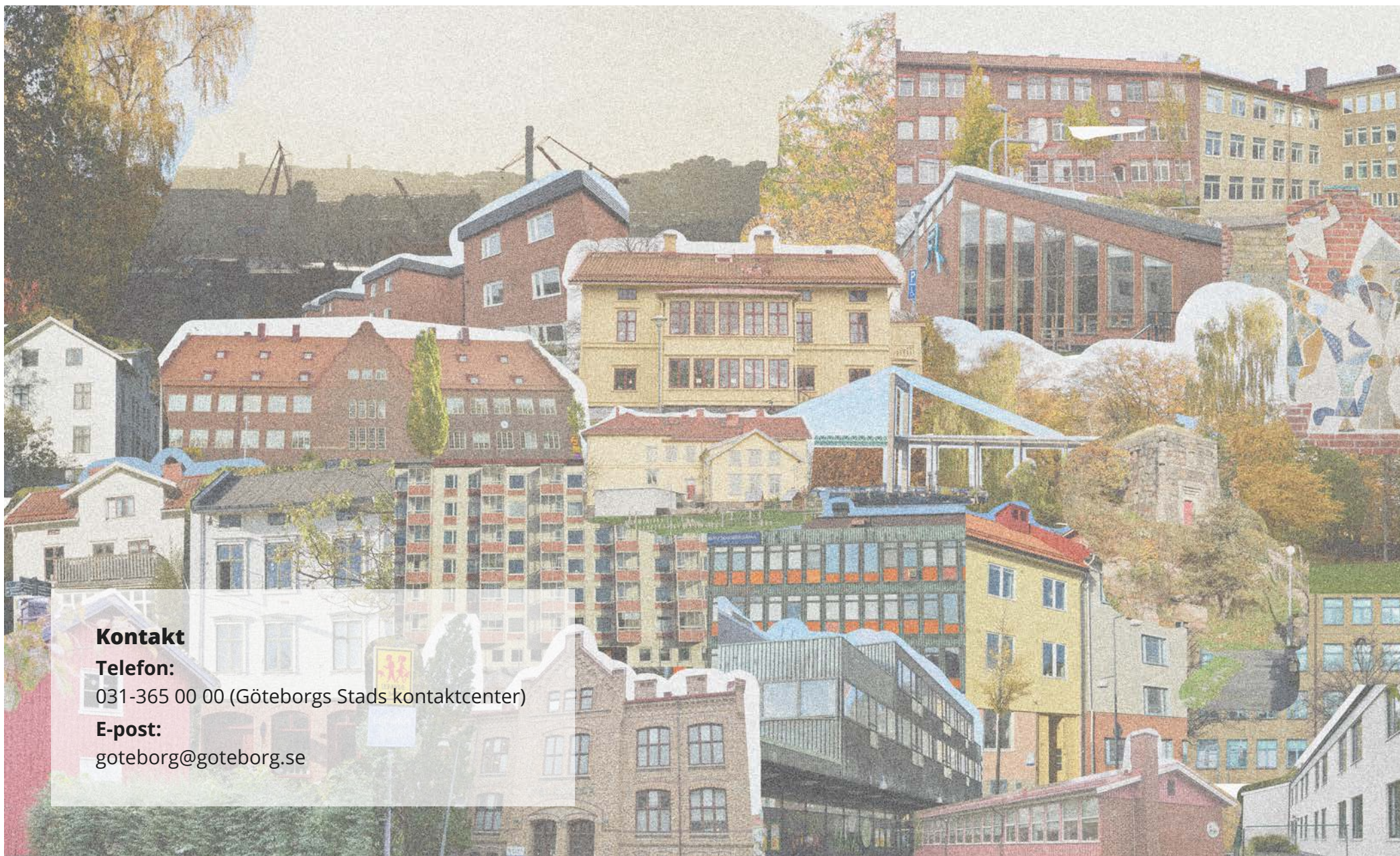
Riksantikvarieämbetet. (2024, 8 april). Riksintressen för kulturmiljövården - Västra Götalands län (O). Digital version hämtad 10 november, 2024, från: https://www.raa.se/app/uploads/2024/04/Vastra-Gotaland-O_riksintressen.pdf

Rodin, A. (2017). Bräckeskolan rivning – del av skolbyggnad antikvariskt utlåtande. Lindholm restaurering AB. Ej publicerad.

SFS 1988:950. Kulturmiljölagen. Kulturdepartementet. https://www.riksdagen.se/sv/dokument-och-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/kulturmiljolag-1988950_sfs-1988-950/

SFS 2010:900. Plan- och bygglagen. Landsbygds- och infrastrukturdepartementet. https://www.riksdagen.se/sv/dokument-och-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/plan-och-bygglag-2010900_sfs-2010-900/

Stadsbyggnadskontoret, Göteborgs stad. (u.å). Kulturhistoriskt värdefull bebyggelse. <https://goteborg.se/dx/api/dam/v1/collections/9c870fa2-264a-4995-b637-82d257fed365/items/ac485008-039d-4527-8e3f-22754176b283/renditions/175f7fdb-2d2b-4dd1-ad6c-dd2f-2f8a3e19?binary=true>

Kontakt

Telefon:

031-365 00 00 (Göteborgs Stads kontaktcenter)

E-post:

goteborg@goteborg.se